

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 21 mars 1935 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om befrielse från erläggande av lagfartsstämpel för vissa fastigheter, som överförts från församling till kommun.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren av herr *Norman* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 44, har hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t må till nästa års riksdag inkomma med förslag till sådant tillägg till kungl. förordningen angående stämpelavgiften att kommuner, som enligt lag om skolstyrelse i vissa kommuner övertagit vissa församlingarnas fastigheter, befrias från erläggande av stämpelavgift för lagfarts överförande från församlingens till kommunens ägo beträffande dessa fastigheter».

Enligt 22 § lagen den 6 juni 1930 om skolstyrelse i vissa kommuner skall i regel från och med den 1 januari det år, Kungl. Maj:t bestämmer, kommunen övertaga de rättigheter församlingen eller församlingarna hava till egendom och medel, som anslagits till eller användas för folk- och fortsättningsskoleväsendet, ävensom ikläda sig skyldighet att fullgöra de förbindelser i fråga härom, för vilka församlingen eller församlingarna hafva. Genom kungl. kungörelsen den 21 november 1930 angående tillämpning av nämnda lag har förordnats, att lagen skall beträffande kommun, som avses i 22 § av samma lag, träda i tillämpning den 1 januari 1932, därest ej Kungl. Maj:t i särskilt fall bestämmer annorlunda.

Enligt förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften är ägare av fast egendom, vilken förvärvats genom köp, byte eller gåva, skyldig att erlægga stämpelavgift å fångeshandling, på grund varav lagfart sökes.

I motionen har framhållits bland annat att, då riksdagen antog förenämnda lag, frågan om lagfart å skolfastigheter ej torde hava beaktats. I regel torde i vederbörande fastighetsbok församlingarna fortfarande stå antecknade såsom lagfartsinnehavare å dylika fastigheter. Under vissa förhållanden kunde detta medföra svårigheter. Om exempelvis en kommun efter övertagandet av viss skolfastighet inköpte ett jordområde för att utöka skoltomten, kunde området ej sammanläggas med den förut-

varande fastigheten, då de båda tomterna vore registerförda såsom tillhörande olika lagfartsinnehavare. Likaledes kunde svårigheter inträffa beträffande lagfarten vid försäljning av en kommun tillhörig skolfastighet. Kommunen kunde visserligen med stöd av ovannämnda lag söka lagfart å ifrågavarande fastigheter. Skulle detta ske i vanlig ordning, komme emellertid kostnaderna härför att bli ganska betydande för kommunen. En sådan konsekvens av ifrågavarande lag torde lagstiftaren ej hava avsett. Den måste även anses vara oriktig, enär kommun och församling i stort sett bestode av samma menighet och lagfartskostnader en gång vore gäldade av denna menighet.

Utskottet.

I det av motionären berörda fallet torde kommunens förvärv av ifrågavarande fastigheter icke kunna anses hava skett genom sådant fång, som omförmäles i stämpelförordningen och som medför skyldighet för ägaren att erlägga lagfartsstämpel. Såvitt utskottet har sig bekant, har i praktiken icke heller förekommit något fall, då stämpelavgift uttagits i anledning av sådan ändring i äganderätten till ifrågavarande fastigheter, som av motionären berörts. Vid sådant förhållande och då för tillgodoseende av motionärens syfte ändring i stämpelförordningen i nu ifrågavarande avseende icke synes vara av behovet påkallad, får utskottet hemställa,

att motionen I: 44 av herr Norman, om befrielse från erläggande av lagfartsstämpel för vissa fastigheter, som överförts från församling till kommun, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 mars 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 23.
